

Juharos Énter 10.D, Beresenyi, pályázat

Kettős élet

- Az ólmok arról vannak, hogy megvalósítsuk önel-mondás
De megkérde tudják, mit is mondanak.

Szivesen ottagyallak rájuk, hogy ne legy többit a fejünkben,
de nem tudlakénegetni. Érted belül, érted felülről. Te vagy,
amiret erdemen megkérni. De én élek érted mert az sokkal
nehézebb. Mi hajlamosak vagyunk?

Ólom.

Dachau beled kaparintodom. Hiába mondják, nem vagy való,
én nem hiszem. Hiszen én nem ismertem egy, mint én.
Sőt! idők járnak. Úldözök téged, meg akarom ölni. De nem
tudnak, mi csak halvány árny vagy valahol. Csak én rem-
delkedhetlek sorsod felett.

Él kell bírnod nekiz szüledre oda, hogy ne is lassan. Hi-
sen ha nem látnak, nem is látod. **Tudom magam vagyok,**
mert te nem vagy velem.

Ne félj, nem firt szája a raboság! Újra ragyognak feljes
pompában, ha lennél ott éjjes magam vagyok. Fejtéremem
rakod, dínéd, hogy legyen min dolgoznom masinapomig te
bajdosoln.

Igaz s való lenel egyszer, tudom, hiszem. Én ott lenek és
néretek rajtunk, mert nem tudtalok, hogy mi csoda naposidit győztek

De élet az, ha az álmaidat kergeted? Úldözni egy nő

allal felhagott papirlapok rajta a boldog szag titkainak,
mikorben korbeven a esoda, amiket mindenki fel.